

БАДЊА ВЕЧЕР

Вечери света, хоћу ли те и ја
Славити пјесмом радости и среће?

У моме оку, ево, суза сија,
И моје ране постају све веће.

Твој златни поход и убогу годи,
И види Бога у часима овим;
Нада мном само мрак студени броди,
И душу бије немирима новим.

У пустој соби сам, ко сјенка бона,
У себи слушам звук погребних звона
И стискам срце јадно и кукавно.

Вечери света, дођи! Тихо, тише!
Јер овдје нико не чека те више -
Сви моји мили заспали су давно.

Алекса Шантић